

توسعهٔ معادلهٔ حالت CPA برای انجام محاسبات تعادل فازی و حلایت در سیستم‌های گاز ضدحلال

سعیده حجت زاده، علیرضا شریعتی

بخش مهندسی گاز، دانشکده مهندسی شیمی نفت و گاز، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

چکیده

استفاده از سیالات فوق بحرانی روشی نوین برای تولید نانوذرات است. هدف از پژوهش حاضر مدل‌سازی ترمودینامیکی و محاسبات حلایت فرآیند گاز ضدحلال (Gas Anti-Solvent Process) می‌باشد. جهت محاسبهٔ حلایت در این فرآیند مدلی ترمودینامیکی برای محاسبه و پیش‌بینی حلایت حل‌شوندهٔ جامد در فرآیند Cubic Plus CPA (Cubic Plus CPA) مورد استفاده قرار گرفته است. ابتدا مقادیر بهینهٔ پارامترهای معادلهٔ CPA برای مواد خالص، با استفاده از برآش همزمان داده‌های تجربی فشار بخار و چگالی مایع اشباع بدست آمده است. سپس مقادیر بهینهٔ پارامتر برهم‌کنش دوجزی بین ترکیبات دوجزی سیستم‌های مورد مطالعه، با استفاده از داده‌های تجربی محاسبه شده و با بهره‌گیری از آن‌ها، مدل‌سازی رفتار فازی سیستم جامد-مایع-بخار برای مخلوط‌های دی‌اکسیدکربن-تولوئن-نفتالین، دی‌اکسیدکربن-۱-پروپانول-سالیسیلیک‌اسید، دی‌اکسیدکربن-اتیل‌استات-سالیسیلیک‌اسید، دی‌اکسیدکربن-اتانول-استامینوفن، دی‌اکسیدکربن-استون-استامینوفن و دی‌اکسیدکربن-کلستروول در دما و گسترهٔ فشاری مشخص انجام شده است. سپس نتایج مدل‌سازی با مقادیر تجربی و محاسبه شده بوسیلهٔ معادلهٔ حالت SRK مقایسه شده است.

مشخصات مقاله

تاریخچه مقاله:
دریافت: ۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۶
دریافت پس از اصلاح: ۲۵ آذر ۱۳۹۶
پذیرش نهایی: ۲۸ بهمن ۱۳۹۶

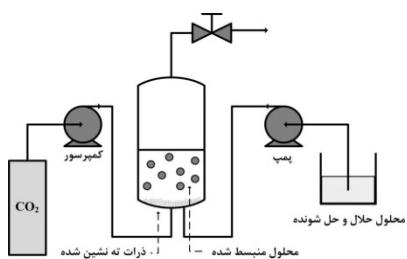
کلمات کلیدی:
فرآیند گاز ضدحلال
سیال فوق بحرانی
مدل‌سازی
تعادل فازی
معادلهٔ حالت CPA

* عهده دار مکاتبات

shariati@shirazu.ac.ir

حقوق ناشر محفوظ است.

یک فرآیند نیمه‌پیوسته است. در فرایند GAS همان‌طور که در شکل ۱ مشخص است، جزء جامد حل شونده بصورت فوق‌اشباع در حل مایع حل شده و در تهشین کننده^۶ قرار می‌گیرد. سپس ضدحلال فوق‌بحارانی (گاز فشرده شده) درون مخزن پمپ می‌شود. هم‌چنان که غلظت گاز در محلول با افزایش فشار، افزایش می‌یابد، محلول منبسط می‌شود. در اثر این انبساط حجمی^۷، قدرت حل کنندگی حل مایع نسبت به جزء حل شونده کاهش پیدا می‌کند و ذرات ریز ماده حل شده بصورت جامد شروع به تهشین می‌کنند. محلول به‌جا مانده نیز پس از گذشت مدت زمانی از طریق شیر موجود در بالای تهشین کننده از ظرف خارج می‌شود [۲].

شکل (۱) نمای کلی از تجهیزات فرآیند GAS

نکته‌ی مهم در این روش استفاده از دی‌اکسیدکربن (به عنوان سیال فوق‌بحارانی) است که به صورت مناسب در اکثر حل‌های آلی حل می‌شود. لذا با حل شدن این سیال فوق‌بحارانی در حل مایع آلی، حالت فوق‌اشباع برای جزء حل شدنی پدید می‌آید و موجب تبلور جزء موردنظر می‌گردد. دی‌اکسیدکربن سیالی است که به صورت گستردگی و بیش از سایر سیالات، در فرآیندهای فوق‌بحارانی مورد استفاده قرار می‌گیرد که از دلایل آن می‌توان به خصوصیاتی از جمله ارزان بودن، عدم آلایندگی، آتش‌زا نبودن، سمی نبودن و هم‌چنین دارا بودن پارامترهای بحرانی قابل دسترس جهت فراهم آوردن در دستگاه‌های صنعتی اشاره کرد [۶, ۵, ۴].

به دلیل مزیت‌های تولید نانوذرات با استفاده از سیالات فوق‌بحارانی در بین فرآیندهای تولید نانوذرات، محققان در تلاشی مداوم در جستجوی راه‌های متفاوت برای بهبود شرایط عملیاتی برای این تکنولوژی بوده‌اند. در سال‌های اخیر، تلاش‌های تحقیقاتی زیادی برای مدل‌سازی فرآیندهای تولید نانوذرات با استفاده از یک سیال فوق‌بحارانی صورت گرفته است که در ادامه به برخی از مهم‌ترین پژوهش‌ها اشاره خواهد شد.

۱- مقدمه

یکی از زمینه‌های نوین تحقیقاتی، فناوری نانو و تهییه مواد با اندازه‌های بسیار ریز و یکنواخت می‌باشد که با توجه به ویژگی‌های خاص نانوذرات، در بسیاری از بخش‌ها به‌ویژه در بخش صنعتی، تمایل به تهییه و بکارگیری این مواد در حال افزایش است. در یکی دو دهه‌ی اخیر بسیاری از فرآیندهایی که در زمینه تولید ذرات ریز مورد بررسی قرار می‌گیرند، فرآیندهایی هستند که در آن‌ها از سیالات فوق‌بحارانی استفاده شده است. با توجه به خصوصیات سیالات فوق‌بحارانی، این فرآیندها معمولاً انعطاف‌پذیر بوده و آسیب‌های زیست‌محیطی کمتری دارند.

فرایندهای فوق‌بحارانی بر حسب اهداف عملیاتی مختلف، تنوع بسیاری دارند ولی اساس همه این روش‌ها یکسان می‌باشد. مهمترین این روش‌ها، روش‌های انبساط محلول‌های فوق‌بحارانی^۱، گاز ضدحلال^۲ و محلول ضدحلال فوق‌بحارانی^۳ می‌باشند. این تکنیک‌های متنوع برای تولید ذرات ریز به اندازه‌های میکرومتر و نانومتر در صنایع داروسازی، بیوپلیمرها و کاتالیست‌ها استفاده می‌شوند [۱].

حلالیت کم مواد دارویی در سیالات فوق‌بحارانی در روش RESS، موجب محدودیت در تولید ذرات با اندازه‌های میکرو و نانو در مقیاس گستردگی می‌شود. جهت رفع این مشکل، بسیاری از پژوهشگران استفاده از سیالات فوق‌بحارانی را به عنوان ضدحلال ترجیح می‌دهند. در این روش حلالیت حل شونده در گاز ضدحلال فوق‌العاده ناچیز است، در صورتی که ضدحلال باید به میزان خوبی در حل حل شود. در این صورت زمانی که یک محلول به اندازه‌ی کافی توسط یک گاز منبسط شود، حلالیت حل شونده در حل مایع آن ذرات را در آن حل شونده در اندازه‌های ریز رسوب خواهند کرد. فرایندهای SAS و GAS دو نمونه از فرآیندهایی هستند که در آن‌ها سیال فوق‌بحارانی به عنوان ضدحلال مورد استفاده قرار می‌گیرد [۲]. تفاوت این دو فرآیند در نوع سیستم پیوسته^۴ و یا ناپیوسته^۵ مورد استفاده و نحوه تماس محلول اشباع و سیال فوق‌بحارانی می‌باشد [۳]. فرآیند SAS سیال فوق‌بحارانی ضدحلال یک فرآیند پیوسته یا نیمه‌پیوسته می‌باشد. در حالی که فرایند گاز ضدحلال

^۱ Rapid Expansion of Supercritical Solutions (RESS)

^۲ Gas Anti-Solvent (GAS)

^۳ Supercritical Anti-Solvent (SAS)

^۴ Continuous

^۵ Batch

^۶ Precipitator

^۷ Volumetric expansion

در این تحقیق به کمک معادله حالت CPA مدلسازی فرآیند گازضدحلال برای چندین سیستم مختلف همبسته و غیر همبسته شامل سیال فوق بحرانی انجام گرفته و نتایج با داده‌های تجربی و معاله حالت SRK مقایسه شده است.

۲- مدل ترمودینامیکی

بسیاری از پژوهش‌های انجام شده بر روی تولید مواد دارویی در ابعاد نانو و میکرو با استفاده از فرآیند GAS، به بررسی تأثیر شرایط عملیاتی از جمله دما، فشار و سرعت افودن ضدحلال، بر روی اندازه‌ی ذرات و توزیع اندازه‌ی آن‌ها و هم‌چنین ریخت‌شناسی^{۱۱} آن‌ها پرداخته‌اند. اما برای بررسی عملیاتی بودن یک فرآیند و نیز جهت بهینه کردن انتخاب متغیرهای عملیاتی، مطالعه‌ی رفتار فازی سیستم موردنظر ضروری می‌باشد [۹].

در فرآیند GAS حداقل تعداد اجزای موجود سه جزء می‌باشند: یک حلال، گاز ضدحلال با فراریت بالا و جامد حل‌شونده. از نظر ترمودینامیکی رفتار فازی این نوع سیستم‌ها کاملاً پیچیده خواهد بود. برای یک سیستم در حال تعادل، از نظر ترمودینامیکی، ملاک تعادل فازی برابر پتانسیل شیمیایی هر یک از اجزاء در فازهای موجود است؛ که برای سیستم‌های دماثابت، معیار برابری فوگاسیته‌ی هر جزء در فازهای مختلف می‌باشد [۱۴].

بسیاری از ترکیبات موجود در فرآیند گاز ضدحلال موجب تشکیل سیستم‌های همبسته می‌شوند. سیستم‌هایی که شامل موادی نظیر الكل‌ها، آب و ... می‌باشند توانایی تشکیل پیوند هیدروژنی را دارا می‌باشند. موادی که پیوندهای هیدروژنی تشکیل می‌دهند، معمولاً رفتار ترمودینامیکی نامعمولی را از خود نشان می‌دهند. در واقع نیروهای جاذبه‌ی قوی بین ملکول‌ها، باعث ایجاد یک قالب ملکولی می‌شود. در مخلوط‌ها، پیوندهای هیدروژنی ممکن است بین ملکول‌های مشابه (خود همبسته^{۱۲}) و یا نامتتشابه (حلال‌پوشی^{۱۳} یا متقاطع نامتتشابه^{۱۴}) تشکیل گردد که این برهم‌کنش‌ها تأثیر بسیار زیادی بر روی خواص ترمودینامیکی سیال خواهند داشت. بنابراین برای بیان یک مدل ترمودینامیکی قابل قبول، تعادلات شیمیایی قالب‌های ملکولی باید در نظر گرفته شوند [۱۵].

¹¹ Morphology

¹² Self-association

¹³ Solvation

¹⁴ Cross-association

مگاپاسکال و دماهای ۳۰۸، ۳۱۳ و ۳۱۸ کلوین مورد بررسی آزمایشگاهی قرار داده و این فرآیند را با استفاده از هفت معادله حالت تجربی - همچون میندز-تجاء و همچنین معادلات حالت مکعبی واندروالس، ردلیخ-کوانگ^۱، سواوه-ردلیخ-کوانگ، پنگ-پنگ-راپینسون، استرایچک-ورا^۲، پتل-تجاء-والدراما^۳ و پازوکی^۴ پازوکی^۴ مدلسازی کردند. آن‌ها در کار خود از قوانین اختلاط یک^۵ و دو^۶ پارامتری واندروالس برای محاسبه‌ی خواص محلول محلول فوق بحرانی بهره گرفتند. نتایج به دست آمده از این مدلسازی‌ها بیانگر خطای پایین معادلات حالت پازوکی و سواوه-ردلیخ-کوانگ (با درصد خطای به ترتیب ۱۹/۸۵ و ۱۹/۲۰ برای vDW1 و ۸/۷۹ و ۱۰/۰۳ برای vDW2) در پیش-بینی حلالیت ایپوپروفن در دی‌اکسیدکربن فوق بحرانی، در مقایسه با سایر معادلات حالت مکعبی بود. از میان معادلات حالت نیمه‌تجربی نیز کمترین خطای محاسبه‌ی حلالیت (کمتر از ۱۰ درصد) با استفاده از معادلات بارتل اصلاح شده^۷ و میندز-تجاء اصلاح شده^۸ به دست آمد [۱۲].

با توجه به بالا بودن فشار در سیستم‌های فوق بحرانی و تأثیر بالای نیروهای بین ملکولی، برای بررسی رفتار فازی سیستم‌های همبسته در فرآیند گازضدحلال باید از معادله حالتی استفاده کرد که بتواند بدرستی رفتار این سیستم‌ها را پیش‌بینی کند، بنابراین در این بررسی نمی‌توان معادلات مکعبی را به کار گرفت؛ زیرا مشکل عدمدهی معادلات مکعبی عدم توانایی آن‌ها در پیش‌بینی رفتار فازی سیستم‌های همبسته است. برای رفع مشکل معادلات حالت مکعبی، می‌توان از معادله حالت مکعبی - همبستگی^۹ استفاده کرد. این معادله ترکیبی از معادله‌ی کلاسیک سواوه-ردلیخ-کوانگ^{۱۰} و یک عبارت همبستگی می‌باشد. هدف از این معادله استفاده از یک مدل براساس معادله حالت مکعبی و در عین حال قابل استفاده برای سیستم‌های همبسته است؛ معادله‌ای که توانایی توصیف تعادل مخلوط‌های پیچیده شامل مواد قطبی یا همبسته را داشته باشد. در واقع معادله حالت SRK اثر متقابل فیزیکی بین ملکول‌ها را در نظر می‌گیرد و عبارت همبستگی، اثر ناشی از پیوندهای هیدروژنی بین ملکول‌ها را لحاظ می‌کند [۱۳].

¹ Redlich-Kwong (RK)

² Stryjek-Vera (SV)

³ Patel-Teja-Valderrama

⁴ Pazuki

⁵ vDW1

⁶ vDW2

⁷ Modified Bartle

⁸ Modified Mendez-Teja

⁹ Cubic Plus Association Equation of State (CPA EoS)

¹⁰ Soave-Redlich-Kwong (SRK)

توسعه‌ی معادله حالت CPA برای انجام محاسبات تعادل فازی و حلایت در سیستم‌های گاز ضدحلال

برای بررسی رفتار فازی سیستم‌های همبسته باید از معادله حالت استفاده کرد که بتواند به درستی رفتار این سیستم‌ها را پیش‌بینی کند. بنابراین در این بررسی معادلات مکعبی را به دلیل عدم توانایی آن‌ها در پیش‌بینی رفتار فازی سیستم‌های پیچیده و دارای همبستگی، نمی‌توان به کار گرفت. برای رفع این مشکل، از معادله حالت CPA استفاده می‌شود که ترکیبی از معادله SRK و یک عبارت همبستگی می‌باشد. این معادله با دقت بالایی توانایی توصیف تعادل مخلوط‌های پیچیده شامل مواد قطبی یا همبسته را دارد.

میکلسن و هندریک^۱، شکل کلی معادله حالت CPA را به صورت مجموع معادله حالت SRK و عبارت همبستگی به شکل زیر بیان کرده‌اند [۱۶]:

$$P = \frac{RT}{V_m - b} - \frac{a(T)}{V_m(V_m + b)} - \frac{1}{2} \frac{RT}{V_m} (1 + \rho \frac{\partial \ln g}{\partial \rho}) \sum_i x_i \sum_{A_i} (1 - X_{A_i}) \quad (10)$$

در این رابطه، V_m حجم مولی، ρ چگالی مولی، x_i جزء مولی ترکیب i و X_{A_i} ^۲ (جایگاه همبستگی ناپیوندی) جزیی از سایتهای A روی ملکول i می‌باشد که با دیگر سایتهای فعال، تشکیل پیوند نداده است. قسمت اول این رابطه، همان معادله حالت مکعبی SRK و قسمت دوم مربوط به عبارت همبستگی می‌باشد.

هوانگ و رادوز، X_{A_i} را که یک عنصر کلیدی در عبارت همبستگی است بر اساس تعداد ذرات الکترون دهنده و گیرنده به صورت زیر ارائه کرده‌اند [۱۷]:

$$X_{A_i} = \frac{1}{1 + \rho \sum_j x_j \sum_{B_j} X_{B_j} \Delta^{A_i B_j}} \quad (11)$$

B_j تمام جایگاه‌های موجود در ملکول i می‌باشد.

روش محاسبه‌ی X_{A_i} برای سیستم‌های خود همبسته و همبسته متقاطع، متفاوت است. هوانگ و رادوز [۱۷] معادلات این پارامتر را برای حالت اول و به طور صریح برای هشت طرح همبسته مختلف به دست آورده‌اند. در حالت دوم که اثر متقاطع نیز وجود دارد، معادله i به نتیجه‌ی صریحی نمی‌رسد و باید با روش حدس و خطأ محاسبه شود.

مختلف قدرت همبستگی^۳ بین دو جایگاه از دو ملکول $\Delta^{A_i B_j}$ می‌باشد که به صورت زیر قابل محاسبه است [۱۳]:

زمانی که سه فاز در تعادل قرار می‌گیرند، سه شرط اولیه برقرار خواهد بود:

۱- برابری دما در همه‌ی فازها

$$T^S = T^L = T^V \quad (1)$$

۲- برابری فشار در همه‌ی فازها

$$P^S = P^L = P^V \quad (2)$$

۳- برابری فوگاسیته‌ی هر یک از اجزاء در همه‌ی فازها

$$\hat{f}_i^S = \hat{f}_i^L = \hat{f}_i^V \quad (3)$$

بر اساس روابط فوق، تعادل سه‌فازی جامد- مایع- بخار برای سیستم سه‌جزیی ضدحلال- حلال- حلشونده با معادلات زیر بیان می‌شود:

$$\frac{\hat{\phi}_1^L}{\hat{\phi}_1^V} x_1 - y_1 = 0 \quad (4)$$

$$\frac{\hat{\phi}_2^L}{\hat{\phi}_2^V} x_2 - y_2 = 0 \quad (5)$$

$$\frac{\hat{\phi}_3^L}{\hat{\phi}_3^V} x_3 - y_3 = 0 \quad (6)$$

معادلات (۴)، (۵) و (۶) شرایط تعادل بخار- مایع را بیان می‌کنند. در تعادل جامد- مایع، فرض می‌شود که فاز جامد خالص باشد. بنابراین شرط تعادل در فاز جامد بصورت معادله (۷) بیان می‌شود:

$$\frac{\varphi_3^S}{\hat{\phi}_3^L} - x_3 = 0 \quad (7)$$

همچنین شرایط زیر برای فازهای مایع و بخار بیان می‌شوند:

$$\sum_{i=1}^3 x_i - 1 = 0 \quad (8)$$

$$\sum_{i=1}^3 y_i - 1 = 0 \quad (9)$$

معادلات فوق در دما و فشار مشخص، یک دستگاه معادلات غیرخطی با شش مجھول را تشکیل می‌دهند که از حل این دستگاه می‌توان ترکیب هر یک از اجزاء را در فازهای مختلف به دست آورد.

۱-۲- معادله حالت CPA

¹ Michelsen and Hendriks

² Site monomer fraction

³ Association strength

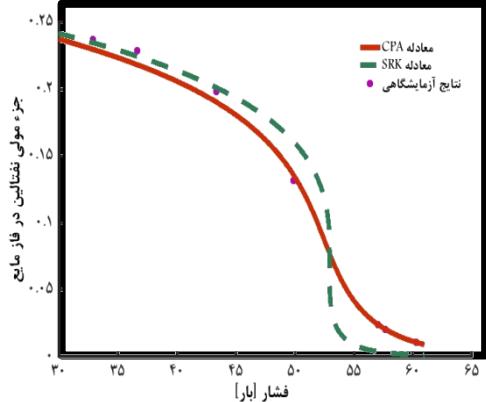

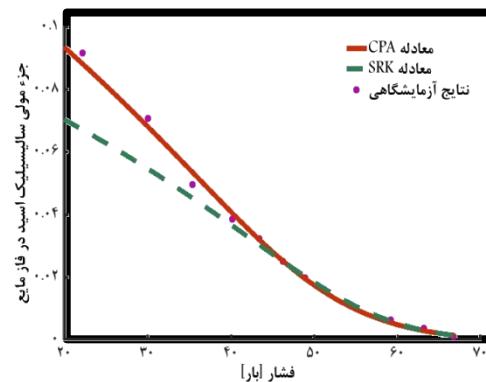

توسعهٔ معادلهٔ حالت CPA برای انجام محاسبات تعادل فازی و حلایت در سیستم‌های گاز ضدحلال

CPA با خطای $1/41$ درصد، نسبت به معادلهٔ حالت SRK با خطای $2/11$ درصد از دقت بالاتری در محاسبات تعادل فازی سیستم دی‌اکسیدکربن- اتیل‌استات- سالیسیلیک‌اسید برخوردار است.

شکل (۲) نمودار جزء مولی نفتالین در فاز مایع در سیستم سه‌جزیی دی‌اکسیدکربن- تولوئن- نفتالین بر حسب فشار در دمای $298/5$ کلوین

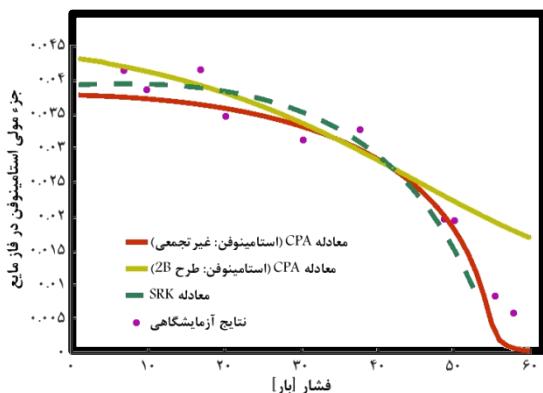
شکل (۳) نمودار جزء مولی سالیسیلیک‌اسید در فاز مایع در سیستم دی‌اکسیدکربن- اتیل‌استات- سالیسیلیک‌اسید بر حسب فشار در دمای $308/15$ کلوین

سیستم دیگری که در این تحقیق مورد مطالعه قرار گرفت، فرآیند گاز ضدحلال برای جداسازی استامینوفن در ابعاد نانو، در سیستم سه‌جزیی دی‌اکسیدکربن- اتانول- استامینوفن می‌باشد. جهت بررسی روند تهنشینی استامینوفن با تغییر فشار، محاسبات تعادل فازی در دمای $298/15$ کلوین برای این سیستم انجام گرفته است. در این محاسبات، با توجه به نتایج موجود در جدول ۱، استامینوفن به دو صورت همبسته (با طرح همبستگی 2B) و غیره همبسته در نظر گرفته شده است. معادلهٔ حالت CPA در هر دو حالت بر روی این سیستم اعمال شده و با نتایج معادلهٔ حالت SRK و داده‌های تجربی [۲۱] در شکل ۴ مقایسه شده است. نمودار پیوسته، مدل

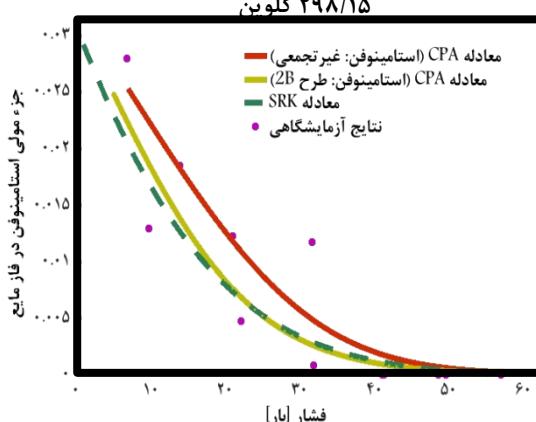
در این تحقیق، محاسبات تعادل فازی برای سیستم سه‌جزیی دی‌اکسیدکربن- تولوئن- نفتالین در دمای $298/15$ کلوین انجام گرفته است. مواد موجود در این سیستم، به صورت غیر همبسته در نظر گرفته شده اند. نتایج مدلسازی معادلات حالت CPA و مقایسهٔ آن‌ها با مقادیر تجربی [۷] در شکل ۲ ارائه شده است. در این شکل، نمودار پیوسته نمایانگر نتایج حاصل از معادلهٔ حالت CPA و نمودار خطاچین، نتایج معادلهٔ حالت SRK می‌باشد. همان‌طور که در شکل مشخص است، با افزایش فشار، جزء مولی نفتالین در فاز مایع کاهش می‌یابد. این روند کاهشی در فشارهای اولیه تا نزدیک به 40 بار، شیب ملائمی دارد؛ اما از فشار حدود 43 تا 57 بار، با شیب تنید ادامه می‌یابد. در انتهای فرآیند نیز، کاهش جزء مولی در فاز مایع با شیب ملائمی اتفاق می‌افتد. در واقع می‌توان گفت بیشتر نفتالین حل شده، در محدودهٔ فشاری کمی رسوب می‌کند. به وضوح مشخص است که معادلهٔ حالت CPA با دقت مطلوبی روند کاهشی جزء مولی فاز مایع با فشار را پیش‌بینی می‌کند و نسبت به معادلهٔ حالت SRK از دقت بیشتری در پیش‌بینی مقادیر تجربی برخوردار است. خطای معادلات حالت CPA و SRK در محاسبهٔ تعادل فازی این فرآیند، به ترتیب $0/089$ و $30/85$ درصد به‌دست آمده است. در سیستم دیگر، مدلسازی فرآیند گاز ضدحلال برای دی‌اکسیدکربن- اتیل‌استات- سالیسیلیک‌اسید، در دمای $308/15$ کلوین مورد بررسی قرار گرفته است. هر سه جزء موجود در این سیستم به صورت غیر همبسته در نظر گرفته می‌شوند. نتایج معادلات حالت CPA و SRK برای این سیستم در شکل ۳ آورده شده و با مقادیر تجربی [۲۰] مقایسه شده است. در این نمودار نیز، حلایت سالیسیلیک‌اسید در محلول با افزایش فشار کاهش می‌یابد. با افزایش فشار مخزن، رسوب سالیسیلیک‌اسید افزایش یافته و دی‌اکسیدکربن به عنوان ضدحلال در سیستم عمل خواهد کرد. بنابراین با افزایش فشار سیستم، حلایت سالیسیلیک‌اسید در محلول کاهش یافته و به صورت رسوب در مخزن تهنشین خواهد شد. رسوب سالیسیلیک‌اسید تا فشار 50 بار با شیب زیاد و قابل قبولی انجام می‌شود، به‌طوری که در محدودهٔ فشار 22 تا 50 بار به مقدار 78 درصد مولی تهنشین می‌شود. با ادامهٔ افزایش فشار، شیب تهنشینی کاهش یافته تا مقدار حل‌شونده در فاز مایع به کمترین مقدار خود می‌رسد. در نهایت، $98/7$ درصد مولی سالیسیلیک‌اسید موجود در محلول تا فشار 68 بار به صورت ذرات نانو رسوب می‌کند. معادلهٔ حالت

نتایج حاصل از سه مدل ذکر شده و مقایسه‌ی آن‌ها با مقادیر تجربی [۲۱] در شکل ۵ نشان داده شده است. همان‌طور که از روند داده‌های تجربی مشخص است، از ابتدای فرآیند با افزایش فشار، جزء مولی استامینوفن در فاز مایع مرتباً کاهش می‌یابد و در فشار ۳۲ بار به میزان ۹۷٪ مقدار اولیه خود (۰/۰۲۸) می‌رسد. با ادامه‌ی روند افزایش فشار، در فشارهای ۴۱ بار و پس از آن، حلالیت استامینوفن در محلول به صفر می‌رسد؛ بدین معنا که ۱۰۰ درصد استامینوفن موجود در محلول به صورت رسوب در مخزن تنهشین شده است.

از مقایسه‌ی سه نمودار ترسیم شده در شکل ۵ با مقادیر تجربی، مشخص می‌شود که معادله حالت CPA زمانی که استامینوفن به صورت غیرهمبسته در نظر گرفته می‌شود (نمودار پیوسته)، با خطای ۲۷/۷۵ درصد با دقت مطلوب‌تری نسبت به دو مدل CPA همبسته و SRK (به ترتیب با خطای ۶۸/۷ و ۸۵/۴۳ درصد)، داده‌های تجربی را پیش‌بینی می‌کند.

شکل (۴) نمودار جزء مولی استامینوفن در فاز مایع در سیستم سه‌جزیی دی‌اکسیدکربن-اتانول-استامینوفن بر حسب فشار در دمای ۲۹۸/۱۵ کلوین

شکل (۵) نمودار جزء مولی استامینوفن در فاز مایع در سیستم دی‌اکسیدکربن-استون-استامینوفن بر حسب فشار در دمای ۲۹۸/۱۵ کلوین

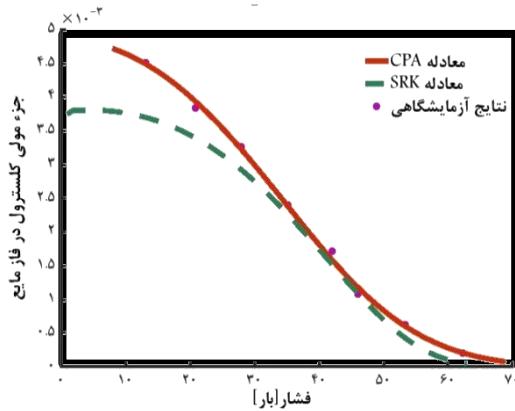
معادله حالت CPA برای سیستم با استامینوفن غیرهمبسته و نمودار خط چین حالت همبسته استامینوفن را نشان می‌دهد. با شروع فرآیند و افزایش فشار مخزن، جزء مولی استامینوفن در فاز مایع تدریجاً کاهش می‌یابد و حل شونده به صورت رسوب در مخزن تنهشین می‌گردد. این روند تدریجی کاهش حلالیت که تا فشار ۳۸ بار ادامه می‌یابد، موجب می‌شود نمودار حلالیت بر حسب فشار با شبیه ملایمی کاهش یابد. در فشار ۳۸ بار، شبیه تغییرات حلالیت، بیشتر شده و رسوب بیشتری تولید خواهد شد، به طوری که در محدوده فشاری ۳۸ تا ۵۵ بار حدود ۷۴ درصد مولی استامینوفن در مخزن تنهشین خواهد شد. در فشارهای بالاتر، کاهش حلالیت با روندی تدریجی ادامه می‌یابد، به صورتی که در فشار ۵۸ بار استامینوفن به میزان ۸۵٪ از مقدار اولیه رسوب کرده است. همان‌طور که در شکل ۴ دیده می‌شود، زمانی که جایگاه همبستگی برای استامینوفن در نظر گرفته نمی‌شود، معادله حالت CPA با دقت مطلوبی روند کاهش حلالیت با فشار را پیش‌بینی می‌کند. در فشارهای بیشتر از فشارهای اندازه‌گیری شده روند نمودار به خوبی پیش‌بینی شده و در انتهای نمودار، حلالیت استامینوفن با شبیه ملایمی کاهش یافته و تدریجاً به صفر نزدیک می‌شود. خطای معادله CPA در این حالت، با خطای ۱/۲۳ درصد، دقت کمتری در پیش‌بینی حلالیت استامینوفن در سیستم دارد.

زمانی که استامینوفن به صورت همبسته در نظر گرفته می‌شود (نمودار خط چین) تغییر شبیه نمودار حلالیت با افزایش فشار به صورت دقیقی پیش‌بینی نمی‌شود و خطای محاسبه‌ی تعادل فازی، ۰/۵۴ درصد می‌باشد. با مقایسه سه نمودار رسم شده در شکل ۴ مشخص می‌شود که مدل معادله حالت CPA بدون در نظر گرفتن حالت همبستگی برای استامینوفن، می‌تواند مدل مناسبی برای بیان رفتار فازی سیستم دی‌اکسیدکربن-اتانول-استامینوفن باشد.

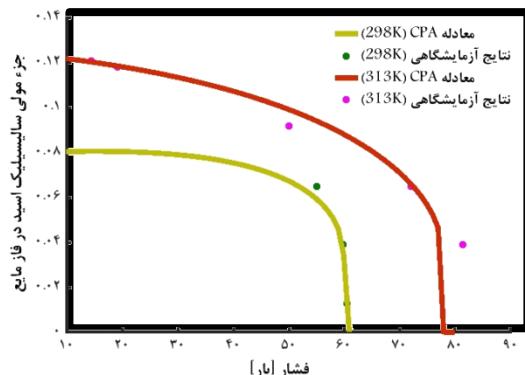
همچنین محاسبات تعادل فازی برای سیستم دی‌اکسید کربن-استون-استامینوفن در دمای ۲۹۸/۱۵ کلوین و در سه حالت مورد بررسی قرار گرفته است. حالت اول مدل معادله حالت CPA برای زمانی است که استامینوفن بدون جایگاه همبستگی در نظر گرفته می‌شود. در حالت بعدی، معادله حالت CPA با در نظر گرفتن طرح همبستگی 2B برای استامینوفن اعمال شده و در حالت سوم، تعادل فازی سیستم موردنظر با استفاده از معادله حالت SRK مدل شده است.

توسعه‌ی معادله حالت CPA برای انجام محاسبات تعادل فازی و حلالیت در سیستم‌های گاز ضدحال

کلوین (با خطای $20/0.4$ درصد) می‌باشد. همان‌طور که به وضوح دیده می‌شود، مدل ارائه شده در هر دو دما، روند مقادیر تجربی را به خوبی و با دقت مطلوبی پیش‌بینی می‌کند.

شکل (۶) نمودار جزء مولی کلستروول در فاز مایع در سیستم سه‌جزیی دی‌اکسیدکربن-استون-کلستروول بر حسب فشار در دمای $308/15$ کلوین

شکل (۷) نمودار جزء مولی سالیسیلیک‌اسید در فاز مایع در سیستم دی‌اکسیدکربن-۱-پروپانول-سالیسیلیک‌اسید بر حسب فشار در دمای 298 و 313 کلوین

۴-نتیجه گیری

در پژوهش حاضر، با استفاده از معادله حالت CPA، محاسبات رسوب ماده جامد به‌وسیله فرایند گاز ضدحال برای چندین سیستم مختلف شامل مواد تجمیعی و غیرتجمیعی، در دما و گستره فشاری مشخص انجام شده و نتایج حاصل نیز با معادله حالت SRK و مقادیر تجربی موجود در مراجع مقایسه شده است. بررسی نتایج شش سیستم سه‌جزیی مورد پژوهش نشان می‌دهد معادله حالت CPA با دقت مطلوبی

کلستروول از موادی است که برای تولید نانوذرات آن، فرایند گاز ضدحال بر روی سیستم سه‌جزیی دی‌اکسیدکربن-استون-کلستروول اعمال می‌شود. در این تحقیق، مدل معادلات حالت CPA و SRK برای این سیستم در دمای $308/15$ کلوین، مورد بررسی قرار گرفته و نتایج آن‌ها با داده‌های تجربی [۲۲] در شکل ۶ مقایسه شده است. در روند نتایج این سیستم نیز همانند سیستم‌هایی که پیش از این مورد بحث قرار گرفت، ابتدا با افزایش فشار، جزء مولی حل‌شونده در فاز مایع با شبیه ملایمی کاهش می‌یابد. در ادامه افزایش فشار در محدوده فشاری 20 تا 53 بار، کاهش حلالیت کلستروول با سرعت بیشتری ادامه می‌یابد و $\approx 84\%$ کلستروول در این بازه فشاری تهذیب می‌شود. در فشارهای بالاتر، روند کاهش حلالیت مجدد با شبیه ملایمی پیش می‌رود. نهایتاً در فشار 62 بار، 95 درصد مولی از مقدار اولیه کلستروول، در مخزن تهذیب خواهد شد.

همان‌گونه که در شکل ۶ مشخص است، معادله حالت CPA روند کاهشی مقادیر تجربی را با دقت بالاتری نسبت به معادله حالت SRK پیش‌بینی می‌کند. خطای محاسبه شده برای هر یک از این معادلات به ترتیب 0.206 و 0.49 درصد می‌باشد. بنابراین می‌توان این معادله را برای پیش‌بینی مقدار حلالیت در شرایط عملیاتی دیگر نیز به کار برد.

در این پژوهش، محاسبات تعادل فازی بر اساس معادله حالت CPA برای سیستم دی‌اکسیدکربن-۱-پروپانول-سالیسیلیک‌اسید، در دو دمای 298 و 313 کلوین نیز مورد بررسی قرار گرفته است. در این سیستم، ۱-پروپانول به صورت همبسته با طرح $2B$ و دی‌اکسیدکربن و سالیسیلیک‌اسید به صورت غیرتجمعی در نظر گرفته می‌شوند. نتایج معادله حالت CPA برای این سیستم و مقایسه‌ی آن با مقادیر تجربی [۹]، در شکل ۷ ارائه شده است. در هر دو دمای مورد بررسی، در شروع فرایند با افزایش تدریجی فشار، حلالیت سالیسیلیک‌اسید به صورت تدریجی و با شبیه ملایمی کاهش می‌یابد. اما پس از رسیدن مخزن به یک فشار مشخص، شبیه تغییرات افزایش یافته و مقدار زیادی از سالیسیلیک‌اسید در محدوده فشاری کوچکی رسوب خواهد کرد. این تغییر محسوس شبیه، برای دمای 298 کلوین از فشار حدوداً 50 بار و برای دمای 313 کلوین، از فشار تقریبی 70 بار آغاز می‌شود. در شکل ۷ نمودار پیوسته سبز رنگ نمایانگر مدل معادله حالت CPA برای این سیستم در دمای 298 کلوین (با خطای 313 درصد)، و نمودار پیوسته قرمز رنگ در دمای

- [12] M. Ardjmand, M. Mirzajanzadeh, and F. Zabihi (2014) "Measurement and Correlation of Solid Drugs Solubility in Supercritical Systems", *Chinese Journal of Chemical Engineering*, 22, 549-558
- [13] G. M. Kontogeorgis, and G. K. Folas (2010) *Thermodynamic Models for Industrial Applications*, 1st ed., John Wiley & Sons, United Kingdom
- [14] H. Haghghi, A. Chapoy, R. Burgass, and B. Tohidi (2011) "On the phase behaviour of the carbon dioxide-water systems at low temperatures", In *Proceedings of the 7th International Conference on Gas Hydrate*.
- [15] G. M. Kontogeorgis, E. C. Voutsas, I. V. Yakoumis, and D. P. Tassios (1996) "An equation of state for associating fluids", *Industrial & Engineering Chemistry Research*, 35, 4310-4318
- [16] M. L. Michelsen, and E. M. Hendriks (2001) "Physical properties from association models", *Fluid Phase Equilibria*, 180, 165-174
- [17] S. H. Huang, and M. Radosz (1990) "Equation of state for small, large, polydisperse, and associating molecules", *Industrial & Engineering Chemistry Research*, 29, 2284-2294
- [18] S. O. Derawi, G. M. Kontogeorgis, M. L. Michelsen, and E. H. Stenby (2003) "Extension of the cubic-plus-association equation of state to glycol-water cross-associating systems", *Industrial & Engineering Chemistry Research*, 42, 1470-1477
- [19] T. E. Daubert, R. P. Danner, H. Sibul, and C. Stebbins (1989) *Physical and Thermodynamic Properties of Pure Chemicals: Data Compilation*, ed., Hemisphere Publishing Corporation, New York
- [20] D. M. McDifft (2004) "Thermodynamic Modeling of Binary and Ternary Systems of Interest to Gas Antisolvent Precipitation", In *Department of Chemical Engineering*, North Carolina State University: Raleigh, North Carolina, Vol. Degree of Master of Science.
- [21] D. Taylor III (2004) "Measurement of binary phase equilibria and ternary/quaternary gas antisolvent (GAS) system measurement and analysis", In *Chemical & Biomolecular Engineering*, Georgia Institute of Technology: Georgia, Vol. Degree of Master of Science.
- [22] Z. Liu, J. Wang, L. Song, G. Yang, and B. Han (2002) "Study on the phase behavior of cholesterol-acetone-CO₂ system and recrystallization of cholesterol by antisolvent CO₂", *The Journal of Supercritical Fluids*, 24, 1-6

مقادیر تجربی حلالیت حل شونده در دما و گستره فشاری مشخص را پیش‌بینی می‌کند و هم‌چنین در مقایسه با معادله حالت SRK از دقت بسیار بالاتری برخوردار است. لازم به ذکر است در سیستم‌هایی که استامینوفن به عنوان حل شونده مورد استفاده قرار گرفته است، بهترین حالت مدلسازی معادله حالت CPA زمانی است که استامینوفن قادر نیروهای همبستگی در نظر گرفته می‌شود.

مراجع

- [1] K. A. Larson, and M. L. King (1986) "Evaluation of supercritical fluid extraction in the pharmaceutical industry", *Biotechnology Progress*, 2, 73-82
- [2] R. Parhi, and P. Suresh (2013) "Supercritical fluid technology: a review", *Journal of Advanced Pharmaceutical Science and Technology*, 1, 13-36
- [3] P. G. Debenedetti, J. W. Tom, Y. Sang-Do, and L. Gio-Bin (1993) "Application of supercritical fluids for the production of sustained delivery devices", *Journal of Controlled Release*, 24, 27-44
- [4] D. W. Matson, J. L. Fulton, R. C. Petersen, and R. D. Smith (1987) "Rapid expansion of supercritical fluid solutions: solute formation of powders, thin films, and fibers", *Industrial & Engineering Chemistry Research*, 26, 2298-2306
- [5] C. A. Eckert (1996) "Supercritical fluids as solvents for chemical and materials processing", *Nature*, 383, 313-318
- [6] B. Subramaniam, R. A. Rajewski, and K. Snavely (1997) "Pharmaceutical processing with supercritical carbon dioxide", *Journal of Pharmaceutical Sciences*, 86, 885-890
- [7] D. J. Dixon, and K. P. Johnston (1991) "Molecular thermodynamics of solubilities in gas antisolvent crystallization", *AIChE Journal*, 37, 1441-1449
- [8] J. C. De La Fuente Badilla, C. J. Peters, and J. De Swaan Arons (2000) "Volume expansion in relation to the gas-antisolvent process", *The Journal of Supercritical Fluids*, 17, 13-23
- [9] A. Shariati, and C. J. Peters (2002) "Measurements and modeling of the phase behavior of ternary systems of interest for the GAS process: I. The system carbon dioxide+1-propanol+salicylic acid", *The Journal of Supercritical Fluids*, 23, 195-208
- [10] H. Yang, and C. Zhong (2005) "Modeling of the solubility of aromatic compounds in supercritical carbon dioxide-cosolvent systems using SAFT equation of state", *The Journal of Supercritical Fluids*, 33, 99-106
- [11] M. Shamsipur, J. Fasihi, A. Khanchi, Y. Yamini, A. Valinezhad, and H. Sharghi (2008) "Solubilities of some 9, 10-anthraquinone derivatives in supercritical carbon dioxide: A cubic equation of state correlation", *The Journal of Supercritical Fluids*, 47, 154-160

Development of the CPA Equation of State for Phase Equilibria and Solubility Calculations in the Gas Anti-Solvent Systems

Saeideh Hojatzadeh, Alireza Shariati*

Natural Gas Engineering Department, School of Chemical and Petroleum Engineering, Shiraz University, Shiraz, Iran

ABSTRACT

Supercritical fluids are recently used as a new method for producing nanoparticles. The purpose of this study is to thermodynamically model and solubility calculations of the gas anti-solvent process. For this purpose, a thermodynamic model based on the cubic-plus-association (CPA) equation of state (EoS) was applied to determine and predict the solubility of solid solutes in the process and to optimize the operational conditions. At the first, the optimum parameters of the CPA EoS were obtained for the pure compounds, using simultaneous regression of liquid density and vapor pressure data. Then, the binary interaction parameters were optimized using phase equilibrium experimental data. By applying these parameters, the modeling of the phase behaviour of six solid-liquid-vapor (S-L-V) systems containing CO_2 + toluene + naphthalene, CO_2 + 1-propanol + salicylic acid, CO_2 + ethyl acetate + salicylic acid, CO_2 + ethanol + acetaminophen, CO_2 + acetone + acetaminophen and CO_2 + acetone + cholesterol was performed at the specific temperature and pressure ranges. The modeling results of this work were also compared with the literature data and the calculated results of the SRK EoS.

ARTICLE INFO

Article history:

Received: May 11, 2017

Received in revised form: December 16, 2017

Accepted: February 17, 2018

Key words:

Gas Anti-Solvent Process
Supercritical Fluid
Modeling
Phase Behavior
CPA Equation of State

All right reserved.

* Corresponding author
shariati@shirazu.ac.ir